

College van Beroep voor de Examens

Maastricht, 20 augustus 2024
CBE
Zaaknummer 2024.220

UITSpraak van het College van Beroep voor de Examens (hierna: het CBE) inzake het beroep van _____, woonachtig te _____, hierna te noemen: appellante, tegen het besluit van de examencommissie van de Faculty of Law (FL) van de Universiteit Maastricht (hierna te noemen: de commissie) van 17 mei 2024, inhoudende het opleggen van een sanctie als gevolg van geconstateerde fraude tijdens deelname aan de midterm van het vak International and European Law.

TEN AANZIEN VAN DE PROCEDURE EN DE FEITEN

1. Bij e-mailbericht van 26 mei 2024, via het Complaints Service Point (hierna: CSP) ingekomen bij het CBE op 29 mei 2024, tekent appellante beroep aan tegen het besluit van de commissie, welk besluit betrekking heeft op het opleggen van een sanctie als gevolg van geconstateerde fraude tijdens deelname aan de midterm van het vak International and European Law (hierna: het bestreden besluit). De commissie legt daaraan ten grondslag dat de geconstateerde fraude zou hebben bestaan uit intentionele (digitale) deelname aan het bespreken van de tentamenstof van de midterm gedurende het tijdslot waarin de midterm kon worden afgelegd. De opgelegde sanctie bestaat uit de ongeldigverklaring van zowel de midterm als het tentamen behorend bij het eerstejaars bachelorvak International and European Law, het opleggen van een formele waarschuwing, en uitsluiting van deelname aan de herkansing van zowel de midterm als het tentamen gedurende collegejaar 2023-2024.
2. Bij e-mailbericht van 29 mei 2024 bevestigt het CBE de ontvangst van het beroepschrift aan appellante.
3. Bij e-mailbericht van 29 mei 2024 zendt het CBE het beroep van appellante door naar de commissie voor schikking en verweer. In dit bericht verzoekt het CBE de commissie om het CBE uiterlijk 19 juni 2024 te informeren over de minnelijke schikking. Mocht er niet worden gekomen tot een minnelijke schikking merkt het CBE nu reeds op dat onderhavig beroep behandeld zal worden in de zitting van het CBE op 12 augustus 2024 en dat dientengevolge uiterlijk op 29 juli 2024 het verweerschrift door de commissie moet zijn ingediend bij het CBE.
4. Bij e-mailbericht van 4 juni 2024 stuurt het CSP de aanvullende documenten en het verzoek tot voorlopige voorziening, die op 3 juni 2024 zijn ontvangen van appellante, door aan het CBE.
5. Bij e-mailbericht van 6 juni 2024 stuurt het CBE de aanvullende documenten en het verzoek tot voorlopige voorziening door aan de commissie. Daarnaast informeert het CBE de commissie dat het verzoek om voorlopige voorziening zal worden behandeld op de zitting van 10 juni 2024.
6. Bij e-mailbericht van 7 juni 2024 bevestigt het CBE de ontvangst van de aanvullende documenten en het verzoek tot een voorlopige voorziening aan appellante, en informeert het CBE appellante dat het verzoek om een voorlopige voorziening zal worden behandeld op de zitting van 10 juni 2024.
7. Bij e-mailbericht van 7 juni 2024 verzoekt appellante het CBE om de zitting te verplaatsen. Bij e-mailbericht van diezelfde datum informeert het CBE appellante dat het niet mogelijk is om de zitting te verplaatsen, maar dat appellante later kan aansluiten.

8. Bij e-mailbericht van 7 juni 2024 verzoekt het CBE de commissie om haar het e-mailbericht omtrent het fraudeonderzoek en de declaration of integrity toe te sturen.
9. Bij e-mailbericht van 7 juni 2024 zendt de commissie het CBE een screenshot van het Canvasbericht inzake het fraudeonderzoek en de declaration of integrity toe.
10. Bij e-mailbericht van 7 juni 2024 zendt het CBE de aanvullende documenten van de commissie door aan appellante.
11. Het verzoek om een voorlopige voorziening is behandeld tijdens de zitting van 10 juni 2024.
12. Bij e-mailbericht van 11 juni 2024 informeert het CBE appellante en de commissie dat het verzoek om een voorlopige voorziening is toegewezen. Als voorlopige voorziening is toegewezen dat de rechtsgevolgen van het bestreden besluit gedeeltelijk zijn geschorst – namelijk ten aanzien van de uitsluiting tot deelname aan de herkansing van de midterm en het tentamen van het vak International and European Law – tot de eerste dag volgend op de dag dat appellante het dictum is medegedeeld van de uitkomst van de bodemprocedure dan wel de dag dat partijen tot een schikking gekomen zijn en het beroep dientengevolge is ingetrokken. Meer concreet betekent dit dat appellante in de gelegenheid is gesteld deel te nemen aan de midterm en de herkansing van het vak International and European Law, te organiseren in juni 2024, hangende de bodemprocedure.
13. Bij e-mailbericht van 11 juni 2024 informeert appellante het CBE dat zij niet aanwezig kan zijn bij het schikkingsgesprek op de door de commissie vastgestelde datum.
14. Bij e-mailbericht van 12 juni 2024 stuurt het CBE dit e-mailbericht door aan de commissie.
15. Bij e-mailbericht van 13 juni 2024 zendt het CBE appellante en de commissie de volledige uitspraak en het verslag van de voorlopige voorziening toe.
16. Bij e-mailbericht van 13 juni 2024 vraagt appellante het CBE of zij mag deelnemen aan de herkansing.
17. Bij e-mailbericht van 13 juni 2024 informeert het CBE appellante dat deelname aan de herkansing is toegestaan.
18. Bij e-mailbericht van 10 juli 2024 verzoekt het CBE de commissie haar te informeren over de stand van zaken in het beroep.
19. Bij e-mailbericht van 11 juli 2024 informeert de commissie het CBE en appellante dat zij geen aanleiding zien om appellante een schikking aan te bieden. Daarnaast verzoekt de commissie appellante haar te informeren of zij het beroep wenst voort te zetten.
20. Bij e-mailbericht van 15 juli 2024 bevestigt het CBE de ontvangst van het e-mailbericht van de commissie.
21. Bij e-mailbericht van 15 juli 2024 informeert appellante de commissie dat zij het beroep wenst voort te zetten. Bij e-mailbericht van diezelfde datum zendt de commissie het e-mailbericht van appellante door aan het CBE.
22. Bij e-mailbericht van 15 juli 2024 informeert het CBE appellante en de commissie dat het beroep zal worden behandeld op de zitting van 19 augustus 2024.
23. Bij e-mailbericht van 18 juli 2024 informeert appellante het CBE dat zij niet fysiek aanwezig kan zijn bij de zitting van 19 augustus 2024.

24. Bij e-mailbericht van 18 juli 2024 informeert het CBE appellante dat alle zittingen van het CBE digitaal plaatsvinden.
25. Bij e-mailbericht van 18 juli 2024 verzoekt appellante het CBE de zitting te verplaatsen naar een dinsdag of donderdag.
26. Bij e-mailbericht van 18 juli 2024 informeert het CBE appellante dat de zitting is verplaatst naar 20 augustus 2024.
27. Bij e-mailbericht van 19 juli 2024 zendt de commissie het verweerschrift aan het CBE.
28. Bij e-mailbericht van 1 augustus 2024 stuurt het CBE het verweerschrift van de commissie door aan appellante.
29. Bij e-mailbericht van 7 augustus 2024 nodigt het CBE appellante en de commissie uit voor de zitting van 20 augustus 2024.
30. Het beroep is behandeld ter zitting van het CBE op 20 augustus 2024, waarbij appellante is verschenen. Namens de commissie is () verschenen.

BEOORDELING

31. Ter toetsing ligt voor de vraag of de commissie in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het CBE overweegt daartoe, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.
32. Alvorens over te gaan tot voornoemde toetsing, toetst het CBE de ontvankelijkheid van het ingestelde beroepschrift. Het CBE stelt vast dat het bestreden besluit is genomen op 17 mei 2024, en inhoudt: het opleggen van de onder randnummer 1 genoemde sanctie als gevolg van geconstateerde fraude tijdens deelname aan de midterm van het vak International and European Law. Het beroepschrift dateert van 26 mei 2024 en is derhalve tijdig ingediend.

Voorts constateert het CBE dat voldoende belang aanwezig is voor het behandelen van het voorliggende beroep.

33. Appellante stelt – samengevat – dat het bestreden besluit in strijd is met verschillende beginselen van behoorlijk bestuur, zoals het vertrouwensbeginsel, omdat de commissie zich niet aan de toezegging houdt zoals zij deze tijdens het hoor- en wederhoorgesprek met de commissie heeft begrepen. Appellante benoemt verder dat de commissie tijdens het hoor- en wederhoorgesprek met verzoekster de indruk heeft gewekt dat de commissie niet beoogde om – de voortgang van – haar (academische) carrière te beïnvloeden, terwijl dit met het bestreden besluit wel het geval is.

Het bestreden besluit heeft bovendien impact op deelname aan het (tweedejaars) vervolgvak op het vak International and European Law. Ook heeft het besluit impact op de mogelijkheid tot deelname aan een uitwisselingsprogramma met een buitenlandse universiteit in het derde bachelorjaar, en op het moment van afstuderen; het besluit zal derhalve van invloed zijn op haar gehele studie en ook invloed na haar afstuderen, zo voert appellante aan. Het bestreden besluit is om die reden disproportioneel. Het opleggen van de standaardsanctie zou voldoende zijn geweest. Appellante benoemt bovendien dat zij voor de eerste kans van de midterm en de eerste kans van het tentamen een voldoende heeft behaald, net als voor de herkansingen die zij onder couvert mocht maken.

Verder voert appellante aan dat de commissie haar besluit moet onderbouwen en toelichten, in het bijzonder dat geen sprake is van de vereiste elementen voor het opleggen van deze zwaardere sanctie in het kader van fraude, zoals bedoeld in artikel 15, leden 2 en 3, van de Regulations & Guidelines for the ELS Bachelor Programma (revised) (hierna: R&G).

Daarnaast voert appellante aan dat het besluit is gebaseerd op onjuiste informatie; hetgeen zij tijdens het hoor- en wederhoorgesprek met de commissie heeft gezegd is door de commissie anders opgeschreven in het besluit.

Appellante stelt zich verder op het standpunt dat het besluit in strijd is met algemeen geldende bepalingen, zoals onder meer de EER 2023/2024 European Law School bachelor's programme (hierna: EER). Zij ziet daarom aanleiding zich te beroepen op de hardheidsclausule in artikel 49 van de EER, waarin – samengevat – staat dat van de EER kan worden afgeweken indien toepassing van desbetreffende regels zou leiden tot onbillijke gevolgen van zwaarwegende aard.

Deze aanleiding is gelegen in artikelen 22 en 23 van de EER, waarin het volgende is opgenomen:

'Article 22:

For law of the European Union from year 2 a student must have passed the programme component International and European Law from year 1;

Article 23:

Students are entitled to participate in the assessment of the bachelor's programme in accordance with the assessment plan of the European Law School bachelor's programme."

Appellante voert in dat kader aan dat bij het opstellen van de OER niet is beoogd dat appellante als gevolg van het bestreden besluit niet kan deelnemen aan het vak dat volgt op het vak International and European Law gedurende het tweede bachelorjaar.

34. De commissie stelt in haar verweerschrift dat zowel uit artikel 12, eerste lid, onder b, van de R&G als uit de door appellante ondertekende declaration of integrity, waarin expliciet is opgenomen dat samenwerking tijdens de midterm verboden is, volgt dat in onderhavig geval sprake is van fraude.

De commissie verwijst voorts naar een drietal screenshots waaruit blijkt dat appellante berichten heeft gestuurd in de groepschat, maar deze op een later moment heeft verwijderd.

De commissie voert in dat kader aan dat appellante tijdens het hoor- en wederhoorgesprek heeft uitgelegd dat zij alle door haar gestuurde berichten in de groepschat heeft verwijderd toen haar ter ore kwam dat de commissie een onderzoek was gestart. Zij wilde daarmee mogelijke problemen voorkomen. Tijdens de gesprekken tussen de commissie en appellante heeft zij – zogezegd – 'geaccepteerd' dat zij heeft deelgenomen aan de groepschat en dat de inhoud van haar berichten betrekking hadden op de inhoud van de midterm. Appellante betwist bovendien niet dat zij berichten heeft gestuurd in de groepschat en dat hetgeen zij heeft gedaan in strijd is met de daarvoor geldende regels. Appellante wist of behoorde te weten dat deze gedragingen – te weten deelname aan een groepschat tijdens de midterm, waarbij de inhoud van de berichten de inhoud van de midterm betreft – fraude behelzen en dat dit gedrag strijdig is met de getekende declaration of integrity. De commissie voert daarover aan dat daaruit naar haar oordeel volgt dat sprake is van de intentie tot samenwerking, aangezien appellante een bewuste keuze heeft gemaakt tot deelname aan de groepschat om daarin de inhoud van de midterm te bespreken gedurende de periode waarin de midterm kon worden afgelegd door studenten.

Dat appellante zich mogelijk niet bewust was van de consequenties of de kwalificatie van dit gedrag doet daar volgens de commissie niet aan af. Dat appellante zich mogelijk liet meeslepen in de ontstane groepsdynamiek wil niet zeggen dat zij niet individueel de keuze heeft gemaakt

om aan de groepschat deel te nemen. De commissie voert aan dat daaruit volgt dat sprake is van fraude in de zin van artikel 12, eerste lid, onder b, van de R&G.

Wat betreft de sanctie stelt de commissie dat de standaardsanctie in geval van fraude ongeldigverklaring van de midterm is. Gelet op het feit dat de midterm slechts 15% van de waarde van het vak betreft – omdat de commissie de weging voor alle eerstejaars studenten heeft bijgesteld van 25% naar 15% -, acht de commissie het disproportioneel dat appellante na de geconstateerde fraude het vak alsnog zou kunnen behalen.

De commissie benoemt voorts dat er lang is overlegd over de opgelegde sanctie en dat in dit kader de volgende lijn is afgesproken:

1. De sanctie mag er niet toe leiden dat appellante geen 40 ECTS meer kan behalen en daardoor een negatief bindend studieadvies krijgt als gevolg van – enkel – het bestreden besluit. De ongeldigverklaring van onderhavige midterm en het tentamen leidt tot het ontbreken van niet 21 maar 11 ECTS, waardoor appellante nog kan voldoen aan de BSA-norm;
2. Een student die bewust fraudeert in een vak mag het vak niet behalen; en
3. Aangezien in dit geval sprake was van opzet acht de commissie het passend dat appellante naast de ongeldigverklaring van de eerste kans niet mag deelnemen aan beide herkansingen behorend bij het vak International and European Law.

Om voornoemde redenen heeft zij ervoor gekozen een zwaardere sanctie in de zin van artikel 15, tweede lid, onder a, van de R&G op te leggen, bestaande uit ongeldigverklaring van zowel de eerste kans van de midterm als van het tentamen dat bij het vak hoort en een formele waarschuwing. Gelet op de aanwezigheid van de intentie tot samenwerking acht de commissie het verder passend appellante uit te sluiten van deelname aan de herkansing van zowel de midterm als het tentamen van desbetreffend vak. De commissie geeft daarbij ter verduidelijking aan dat artikel 15, derde lid, van de R&G geen cumulatieve maar een alternatieve opsomming betreft, reden waarom intentie tot samenwerking volgens de commissie voldoende is om een zwaardere sanctie dan de standaardsanctie op te leggen.

35. Het CBE overweegt gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.

Uit artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW volgt dat de examencommissie – indien een student fraudeert – de betrokkene het recht kan ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste één jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen. Ingevolge het derde lid stelt de examencommissie regels vast over de uitvoering van de taken en bevoegdheden bedoeld in het tweede lid, en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen.

In artikel 31, eerste lid, van de EER is het fraudebegrip (vertaald) gedefinieerd als een gedraging of nalaten door een student waardoor het onmogelijk is diens kennis, begrip en vaardigheden geheel of gedeeltelijk te beoordelen. Artikel 31, zesde lid, van de EER bepaalt dat in de R&G nadere regels zijn vastgelegd in dit kader.

Aan de opdracht(en) van artikel 7.12b, derde lid, van de WHW en artikel 31, zesde lid, van de EER, heeft de examencommissie uitvoering gegeven in de R&G. In artikel 12 juncto artikel 15 van de geldende R&G worden voornoemd WHW-artikel en EER-artikel nader uitgewerkt.

In het eerste lid van artikel 12 van de R&G is de definitie van fraude uiteengezet. Fraude volgens deze definitie houdt (vertaald) in: een gedraging van de student die een gedegen beoordeling van diens kennis en vaardigheden verhindert. Ingevolge het eerste lid, onder b van dit artikel

kan (vertaald) van fraude worden gesproken indien de student heeft gecommuniceerd of heeft geprobeerd te communiceren met een andere student zonder toestemming daartoe van een surveillant, examiner of lid van de examencommissie met een andere student. Dit kan ook het geval zijn als documenten zodanig zijn uitgewisseld en becommentarieerd dat het onmogelijk is vast te stellen welke kennis van welke persoon afkomstig is. Daarbij houdt de examencommissie rekening met de aanwijzingen van de examiner met betrekking tot het maken van de opdracht en de mate van medewerking en overleg dat is toegestaan.

Ter uitvoering van het voornoemde zijn de aanwijzingen waarnaar artikel 12, eerste lid, onder b, van de R&G verwijst uitgewerkt in de 'declaration of integrity' die studenten dienen te ondertekenen voorafgaand aan deelname van de midterm. Daarin is het volgende opgenomen:

'I [name] hereby certify that the assignment handed in by me was made by myself in accordance with the rules in force for this assignment.'

These rules include at least the following:

(...)

c. during the time windows set for preparing and handing in the assignment, I did not communicate with others – irrespective of means or channels of communication – on the assignment in any way, shape or form.

(...)

I fully realise that if I do not adhere to these rules, I violate the code of conduct and commit fraud as defined in the education and exam regulations. I take full responsibility for this non-observance including facing the consequences indicated in both the code of conduct and the education and exam regulations."

Appellante heeft deze 'declaration of integrity' ondertekend.

Het is volgens vaste rechtspraak van het CBHO en de Afdeling bestuursrechtspraak aan de examencommissie om bij het opleggen van een sanctie te bewijzen dat in een concreet geval een overtreding heeft plaatsgevonden. De Afdeling hanteert daarbij de maatstaf dat feiten en omstandigheden de conclusie moeten kunnen dragen dat een student een overtreding heeft begaan. Het moet bovendien buiten redelijke twijfel komen vast te staan dat de betrokken student heeft gefraudeerd. In geval van twijfel moet de examencommissie aan de student het voordeel van de twijfel gunnen. Dit zou volgens de Afdeling volgen uit artikel 6 EVRM (zie daarvoor ECLI:NL:RVS:2023:2963). Uit vaste rechtspraak van het CBHO en de Afdeling volgt verder dat opzet niet is vereist voor het voldoen aan het fraudebegrip zoals bedoeld in de van toepassing zijnde regelgeving (zie daarvoor bijvoorbeeld CBHO 2015/247.5).

Het CBE stelt vast dat in het onderhavige dossier door appellante niet wordt ontkend dat zij heeft deelgenomen aan de groepschat en dat zij daarin een aantal berichten heeft gestuurd. Toen appellante bekend werd dat het verbod op communicatie zoals bedoeld in de declaration of integrity zich ook strekt tot de groepschat, heeft zij echter uit angst voor mogelijke gevolgen haar berichten verwijderd, zo stelt zij. Appellante zegt nimmer te hebben gesteld dat de inhoud van deze berichten betrekking heeft gehad op de inhoud van de midterm en betwist hetgeen de commissie daarover aanvoert.

Het CBE ziet zich voor de vraag gesteld of de feiten en omstandigheden zoals deze voorliggen de conclusie kunnen dragen dat buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat appellante heeft gefraudeerd. Die vraag beantwoordt zij ontkennend. Hoewel het CBE van oordeel is dat appellante wist of behoorde te weten dat het niet is toegestaan om tijdens de periode waarin de midterm kon worden afgelegd, te communiceren met medestudenten, via welke weg dan ook, is de commissie er naar het oordeel van het CBE niet in geslaagd te voldoen aan de bewijslast voor het aantonen van fraude. Dit gelet op het ontbreken van de inhoud van de door appellante gestuurde berichten in de groepschat, waardoor niet buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat appellante heeft gefraudeerd en derhalve in strijd met artikel 12, eerste lid, onder b, van de R&G heeft gehandeld.

Gelet op het oordeel van het CBE dat fraude in de zin van artikel 12, eerste lid, onder b, van de R&G niet buiten redelijke twijfel is komen vast te staan, kan geen sanctie aan appellante worden opgelegd, waardoor evenmin sprake kan zijn van een verzwaarde sanctie in de zin van artikel 15, derde lid, onder a, van de R&G.

In hetgeen appellante heeft aangevoerd, ziet het CBE voldoende aanknopingspunten om te oordelen dat het besluit tot ongeldigverklaring van de midterm en het tentamen, de formele waarschuwing en de uitsluiting van deelname aan de herkansingsmogelijkheid van zowel de midterm als het tentamen in strijd met de geldende regelgeving tot stand is gekomen.

Ten overvloede merkt het CBE op dat zij, gelet op de gegrondheid van het beroep van appellante, niet meer toekomt aan de bespreking van de overige beroepsgronden. Ten aanzien van het beroep van appellante op de hardheidsclausule van artikel 49 van de EER merkt zij op dat niet is gebleken van gevolgen van zodanige onbillijke aard dat van strikte toepassing van hetgeen opgenomen in de EER, in onderhavig geval artikelen 22 en 23 van de EER, dient te worden afgeweken.

CONCLUSIE

36. Het voorgaande leidt ertoe dat het bestreden besluit van 17 mei 2024 geen stand kan houden. Het CBE is van oordeel dat het beroep van appellante gegrond is.

WAT BETEKENT DIT VOOR APPELLANTE?

37. Met deze uitspraak komen alle aan appellante opgelegde maatregelen te vervallen. Dit betekent dat de ongeldigverklaring van de midterm en het tentamen komen te vervallen, net als de formele waarschuwing en de uitsluiting van deelname aan de herkansingen van beide tentamenonderdelen. De door appellante behaalde cijfers voor de eerste kans van de midterm en de eerste kans van het tentamen blijven derhalve in stand, waardoor zij het vak – gelet op de voldoende eindcijfers - niet opnieuw hoeft te volgen en zij tijdens het tweede bachelorjaar kan deelnemen aan het tweedejaarsvak Law of the European Union.

UITSpraak

Het College van Beroep voor de Examens beslist op grond van artikel 7.61 WHW als volgt.

Het college:

- I. verklaart het beroep van appellante gegrond;
- II. vernietigt het besluit van 17 mei 2024, inhoudende het opleggen van een sanctie als gevolg van geconstateerde fraude tijdens deelname aan de midterm van het vak International and European Law; en
- III. zendt afschrift van deze uitspraak aan partijen.

Aldus besloten door het College van Beroep voor de Examens, bestaande uit:

- , voorzitter
- en
- , leden

In aanwezigheid van , secretaris, in vergadering bijeen op 20 augustus 2024.

Het College van Beroep

voor de Examens,

de secretaris,

de voorzitter,

i.o.

Voor eensluidend afschrift,

secretaris

c.c. - partijen

Tegen een beslissing van het College van Beroep voor de Examens kan door een betrokkene binnen 6 weken na verzending van deze beslissing beroep ingesteld worden bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. Gelieve daarbij uw naam, adres, telefoonnummer en e-mailadres te vermelden. Het griffierecht bedraagt 51 Euro. Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken